

přítí v takovém případě soukromému účastníku nárok na náhradu útrat právního zastupování (srv. rozh. č. 3283, 3946 Sb. n. s.).

II. Je nepochybné, že se nemůže více připojiti k trestnímu řízení ten, jehož soukromoprávní nároky byly již zjištěny pravoplatným civilním rozsudkem.

Adhaerentovi přísluší totiž právo, působiti k usvědčení pachatelovu pouze za tím účelem, aby byl zjištěn podklad pro jeho soukromoprávní nároky; jakmile však bylo tohoto účelu dosaženo mimo rámec trestního řízení, odpadl účel adhaesního řízení (Dostál, O připuštění poškozeného za soukromého účastníka, Právník 1931, str. 169; Poláček,

Podpůdný žalobce, Soudc. listy 1934, str. 230; usnesení radní komory krajského soudu trestního v Praze, uveřejněné v Právníku 1935, str. 250). Byl-li civilním rozsudkem soukromoprávní nárok poškozenému již přiznán, nelze rozhodnouti o tomtéž nároku opětovně v řízení trestním (rozh. č. 5777 Sb. n. s.).

Došlo-li k rozhodnutí o soukromoprávních nárocích poškozeného civilním rozsudkem až během trestního řízení, není důvodu, z něhož by bylo lze odepřítí soukromému účastníku nárok na náhradu útrat právního zastoupení po dobu, kdy byly splněny podmínky vyžadované v § 47 tr. ř. pro připojení se k trestnímu řízení. Fr. Poláček.

Literatura.

JUDr. Otto Eisenstein: **Unifikace zákonů v oboru zemědělství.** Časové spisky ministerstva zemědělství sv. 87, 1937, str. 24.

Tento spisek přehledně a věcně výstižně informuje o zákonodárném dění v ministerstvu zemědělství. Unifikovány byly dosud: zemědělské školství (zákon č. 281/20), vodohospodářské meliorace (zákon č. 49/31), ochrana výroby rostlinné (zákon č. 169/24), plemenitba hosp. zvířat (zákon č. 169/24); částečná unifikace provedena byla v oboru zemědělského družstevnictví, falšování zemědělských plodin, výrobků a potřeb, ochrany polního majetku, lesního práva, honebního práva. Zajímavé jest, že vládní návrhy zákonů o ochraně polního majetku a o veřejné strážce zemědělské schváleny byly senátem již v r. 1928, avšak poslancekou sněmovnou dosud projednány nebyly. Zajímavé též jsou poznámky u některých osnov, které nemohou býti dořešeny pro kompetenční konflikty; je to opětový doklad, jak škodlivé jest pro náš právní vývoj, že kompetence ministerstev nejsou dosud definitivně stanoveny tak, aby odpovídaly věcné agendě resortů. Tak na př. překvapí sdělení (str. 10), že péče o zemědělské zaměstnance ohledně pracovního a služebního poměru, zprostředkování a úrazového pojištění zemědělského

dělnictva patří na Slovensku a Podk. Rusi výhradně do kompetence ministerstva zemědělství. — Praktické právníky bude zajímati poznámka (str. 21), že ministerstvo zemědělství vypracovalo po 141 poradách osnovu zákona o vodním právu, která byla jako referentský návrh rozeslána do meziministerského připomínkového řízení, různým podřízeným úřadům a také všem zájmovým korporacím, aby případná svoje vyjádření poslaly ministerstvu zemědělství do konce července 1937. — Práce sekč. šefa Dra Eisensteina měla by býti vzorem pro ostatní ministerstva, aby také tak vhodně informovaly právní veřejnost o své činnosti unifikační, kterou se vlastně budují právní základy celého státu. Pro tuto velkou důležitost měly by býti obdobné přehledy vydávány povinně periodicky.

Koblížek.

Komentář k zákonu o přímých daniích, vydaný příslušnými referenty ministerstva financí. (Brusák, Cikrt, Hanuš, Hobza, Holub, Jung, König, Leipert, Markes, Utěšil), Státní tiskárna v Praze, lexikonový formát, polokožená vazba, cena Kč 150.—

Konečně skutečný komentář, který se liší od všech dosud vyšlých komentova-

ných vydání zákona o přímých daních. Přesto, že v předmluvě jej autoři nazývají skromně »příručkou«, jest to dílo, které předčí všechna dosavadní díla jak rozsahem (1087 stran velkého formátu), tak obsahem (zejména citovanými a hlavními částmi otíštěnými výnosy, vydanými min. financí). Judikatura po většině jest zpracována ve formě komentáře, není tedy většinou otiskována tak, jako u ostatních komentovaných vydání jest zvykem, takže vhodným doplňkem díla bude kterékoli dosud vyšlé komentované vydání. Komentář, kterým jednotlivá ustanovení byla doprovázena, však daleko přesahuje pouhou snůšku literatury, vyjadřuje snahu, osvětliti ducha nové zákonné úpravy, a to způsobem velmi zdařilým. Úprava jest samozřejmě přehledná.

Komentář je dílem mladší generace právních úředníků, která takto důstojně prokazuje schopnost vytvořiti kolektivně ucelené velké dílo. I když každý ze spoluautorů zpracoval jen část, jemu jako referentu příslušející, vyšlo dílo teprve skoro rok po novelisaci, což prohloubení jeho zpracování jen prospělo. Není pochyby, že oficiální ráz díla učiní z něho pramen, který bude ve styku s úřady jistě velmi často citován, neboť ministerstvo financí zakoupilo značnou část nákladu pro úřední potřebu.

Pužman.

Ing. B. Novotný: **O placených dovolených**, Průmyslové praktikum, č. 20, 1937, str. 32, cena 12 Kč.

Autor, jenž jest sekretářem Zaměstnavatelské úřadovny Ústředního svazu čsl. průmyslníků v Praze, uvádí v předmluvě, že pohnutkou vzniku tohoto spisku byly z vlastní zkušenosti známé pochybnosti zaměstnavatelských kruhů o nárocích na placenou dovolenou, vyplývající zejména z nepřesné dikce zákonných předpisů. Výklad zabývá se zákonem čís. 67/25, který zavedl placenou dovolenou dělníků a § 26, 27 zák. č. 154/34 o soukromých zaměstnancích. Vhodné rozčlenění látky umožňuje rychlou orientaci o jednotlivých otázkách, z nichž některé jsou velmi časové (na př. t. zv. vysazování dělnictva, kterýžto pojem jest našemu civilnímu právu neznám — právní konstrukci podává Dr. S. Suchánek, v článku »Vysazení z práce«, Soudcovské listy, roč. 18, 1937, str. 130 a n.). Poněvadž některé problémy nelze vyřešiti ani ze zákona, ani z judikatury, tedy autor se uchyluje k úvaze o praktické účelnosti toho či onoho řešení; právě v těchto směrech by bylo zajímavé znáti také stanovisko zaměstnanců. O otázkách pracovního práva by mělo vycházeti co nejvíce věcných studií, aby tak se usnadnila a usměrnila praxe pracovních soudů a proto instruktivní spisek B. Novotného jest jen vítati.

Koblížek.

Po časopisech.

Osnova civ. řádu soudního

bude nyní stále v popředí zájmu, poněvadž správně se odhaduje, že její projednání v parlamentě bude snadnější a rychlejší, než uzákonění nového obč. zákona. Proto upozorňujeme na článek doc. Dra Gr ů n y »Osnova civilního řádu soudního«, Hosp. politika, roč. 21, 1937, str. 453 a n. — těmito výňatky:

»Osnova zákonů o civilním soudním řízení není žádné revoluční dílo. Z největší části jest pouhým překladem jurisdikční normy a civilního řádu soudního, platných v zemích historických, a jen nepatrně jest na několika místech doplněna nebo opravena. Téměř všechny případy, kde se nynější právo slovenské odlišuje od práva platného v zemích historických, jsou tedy

v osnově upraveny podle zákonů dříve rakouských ...

Ve vlastním civilním soudním řádu nejdůležitější soubor změn týká se postupu při zjišťování skutkového děje. Zde osnova přejímá mnohá ustanovení slovenského práva v zájmu spolehlivějšího vyšetření skutečností, které tvoří podklad sporu. Soudu má jimi býti zaručena větší pravomoc a nezávislost na návrzích a vyjádřeních stran, jakož i zmenšena jeho odvislost od dobré vůle třetích osob při zjišťování skutkového děje. Sem patří především ustanovení nového § 277, podle něhož má soud možnost z úřední moci, tedy bez ohledu na návrhy stran, provésti všechny důkazy, které pokládá za potřebné, třebaž by strany jejich provedení nežádaly, nebo se přímo vyslovily proti nim. Sem patří také ustanovení, ukládající třetím osobám povinnost předložiti listiny, sporu se týkající a dáti k dispozici předměty ohledání, což bylo dosud známo v právu sloven-